

Nr 712

Av herr Gustafsson, Nils-Eric, m. fl., om enhetlig telefontaxa i hela landet.

Telekommunikationerna spelar en allt större roll för de enskilda människorna liksom för näringsliv och organisationer i vårt samhälle. För enskilda medborgare i glesbygdsområdena är telekommunikationen under vissa tider den enda länk som förbinder individen med det övriga samhället. För företag och organisationer är telekommunikationen ett livsvillkor.

Ett kommunikationsmedel som betyder så mycket och som så gått in i det allmänna medvetandet och sättet att leva borde naturligtvis i jämlikhetens intresse taxeras oberoende av det avstånd i mil som skiljer de telefonerande åt. Som bekant fungerar teletaxan så att den som har långt till centralort, länsstad eller huvudstad drabbas kostnadsmässigt hårdare än den som har sin samhällsservice inom mera bekvämt räckhåll. Man kan, om man så vill, säga att de här problemen också är ganska specifika Norrlandsproblem — detta därför att de stora avstånden framför allt finns just i vårt lands nordliga delar.

Jämlikhetsdebatten borde på det här området kunna ges ett reellt innehåll genom en för hela landet enhetlig teletaxa. Rent tekniskt borde det vid en tidpunkt då praktiskt taget hela landet erhållit automatiskt telesystem vara fullt möjligt att genomföra.

Den kostnadsmässiga utjämning som en enhetligt taxa skulle åstadkomma vore ett ej föraktligt steg för skapandet av bättre konkurrensförhållande för det norrländska näringslivet i jämförelse med de södra landsdelarnas. För enskilda människor ute i glesbygden skulle det betyda en länge åstundad rättvisa på åtminstone detta område.

Med stöd av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t an-
hålla om utredning och förslag rörande införandet av en för hela
landet gällande enhetlig teletaxa.

Stockholm den 28 januari 1970

Nils-Eric Gustafsson (cp)

Sven E. Sundin (cp)

Axel Georg Pettersson (cp)

Olle Eriksson (cp)
